

αὐτὸν νὰ φέρῃ ἀμέσως ἐκ Παρισίων ἐνδυμὰ ἀπαράλλ-
λακτον ὡς τὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γαλλίας. Πα-
ρήγγειλε δὲ καὶ στέμματα δύο, ἐν δι' ἑαυτὸν καὶ ἐν
διὰ τὴν αὐτοκράτειραν, σκήπτρον, σφαῖραν, χεῖρα

τῶν πολιτῶν. Ἀλλὰ, ποίων πολιτῶν, ἀγνοῶ· διότι
ὁσάκις ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης καθαιρεῖ τινα τῶν εὐγε-
νῶν, ὀνομάζει αὐτὸν πρὸς καταφρόνησιν, πολίτην!
Τὸ Ἀίτιον σύνταγμα ἐγγυᾶται, ὡς ὅλα τὰ συντά-
γματα, καὶ τὸ ἀπαράβιαστον τῶν συνειδήσεων καὶ τὸ
ἐλεύθερον τῶν συζητήσεων. Ἀλλὰ, κατὰ τινα νομο-
λογίαν τοῦ αὐτοκράτορος Σουλῶκ, ὅστις γερουσια-
στῆς ἢ βουλευτῆς τολμητῆ νὰ ἐκφράσῃ γνώμην δι-
φορον τῆς τοῦ Μεγαλειστάτου, στέλλεται ἀμέσως,
πρὸς ἀμοιβὴν βεβαίως τῆς εἰλικρινείας αὐτοῦ, εἰς τὰς
οὐρανίους μονάς. Ὅσω δὲ διὰ τοὺς κυβερνωμένους, τὰ
ἀτυχεὰ καὶ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἤθελον εἶσθαι
πλήρη, ἐὰν τὸ σύνταγμα ἐδύνατο νὰ ἐξατραλίτῃ ἐν
καὶ μόνον δικαίωμα, τὸ ν' ἀποθνήσκωσι θάνατον φυ-
σικόν.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Σουλῶκ.

Ἐκαττον μέλος ἀμφοτέρων τῶν βουλῶν μισθοῦ-
ται διὰ χιλίων δραχμῶν κατ' ἔτος. Ἐπειδὴ δὲ τινες
αὐτῶν, ἐτόλμησάν ποτε νὰ παρατήρωσι τὸ εὐτελές
τοῦ μισθοῦ τούτου, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὀργισθεῖσα
ἠτοιμάθη ν' ἀπαγορεύσῃ τοὺς τολμητὰς.

Ὁ μισθὸς ὅμως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος δὲν εἶναι
ἐπίσης εὐτελής· διότι ὁ μὲν αὐτοκράτωρ λαμβάνει ἐν
ἑκατομμύριον δραχμῶν κατ' ἔτος, ἡ δὲ αὐτοκράτει-
ρα ἐπέκεινα τῶν 300,000, καὶ διακόσιαι ἄλλαι πε-
ρίπου χιλιάδες διανέμονται πρὸς τοὺς πλησιεστέρους
συγγενεῖς τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ
ἀριθμὸς τῶν συγγενῶν τούτων δὲν ὠρίσθη εἰτέτι· διότι
ὁ περὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας νόμος ἀρχε-
ται οὕτω πως. . . « Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια σύγκει-
ται ἐπὶ τοῦ παρόντος . . . » Ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτοὶ
οἱ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ὀλίγοι; Εἰκοσιοκτὼ ἡγεμόνες
καὶ ἡγεμονίδες ἐξ αἵματος, καὶ θεοὶ καὶ θεῖαι, καὶ
ἀδελφοὶ καὶ ἐξάδελφοι, καὶ ἀδελφίδες, καὶ τόσοι
ἄλλοι.

Καὶ οἱ μὲν γονεῖς τοῦ αὐτοκράτορος λαμβάνουσι
τίτλον γαληνοτάτης ὑψηλότητος, αἱ δὲ δύο θυγατέρες
αὐτῶν τὴν μίαν παριστᾶ ἢ παροῦσα εἰκὼν, (ἐπειδὴ δὲν ἔ-

δικαιοσύνης, Ὁρόνον, καὶ ἄλλα ἐπιπλά ὅμοια ἐκείνων
τὰ ὅποια μετεχειρίσθη ὁ Ναπολέων κατὰ τὴν τελετὴν
τῆς στέφσεως.
Πρὸς τὸν τίτλον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ μεγα-
λειστάτου, Φιδῆτος ὁ Α΄. λαμβάνει καὶ τὸν τοῦ μεγα-
θύμου ἤρωος, ἐνδόξου μεγάλου ἡγεμόνος καὶ τὸν τοῦ
χριστιανικωτάτου. Ἐκάστου νόμου καὶ διατάγματος
προηγείται ὁ τύπος οὗτος· « Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐθνους
ἡμεῖς Φιδῆτος Α΄ αὐτοκράτωρ ἐλὶφ Θεοῦ καὶ δυ-
νάμει τοῦ συντάγματος τῆς αὐτοκρατορίας. » Ὡς
δι' αὐτοῦ ὁ εὐρῆς αὐτοκράτωρ εὐχαριστεῖ καὶ τοὺς
δημοκράτας, καὶ τοὺς συνταγματικοὺς, καὶ τοὺς νο-
μιμόφρονες βασιλικούς. Ἀπορῶ δὲ διὰ τί καὶ ὁ πρόε-
δρος τῆς Γαλλίας, ὅπως συμβεβηκεν τὰς τρεῖς ταύτας
μερίδας, δὲν παρεδέχθη καὶ αὐτὸς τὸν τύπον τούτον.
Τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπα-
ραβίαστον, ἢ δὲ κυριαρχία πηγάζει ἐκ τῆς ἀλότητος

Ἡ Οὐλιβία Φιδῆτου.